

Fortrin, som man ikke altid ser, nemlig det, at Bestemmelserne der ere aktuelle i den Forstand, at de kunne komme til Virkning strax og kunne faae Betydning strax — det er Fortrinet derved. Den, der i 10 Aar har været i en Sygekasse, kan strax opnå de Goder, som Fattiglovsforlaget vil give. Det er Forskjellen mellem den Alderdomsforsørgelse, som er foreslaaet paa Fattiglovsforlaget og de Løsteparagrafer, man kan sætte ind paa Sygekasseloven — det i de sidste foreslaaede er Noget, som først kan komme Folk til Gode langt ud i Fremtiden. Mange mene jo, at her vil blive gjort Noget af Betydning, naar man søger at ordne Forholdet paa denne Lov, Noget, man ikke kan komme til ved at konstruere Alderdomsforsørgelse paa anden Maade. Det ærede Medlem var vidtløftig inde paa at ville have Alderdomsforsørgelse knyttet til Loven om Sygekasser. Maa ske kan det ved Undersøgelse vise sig, at det er en Veie, man kan gaa, og jeg vil indrømme det ærede Medlem, at det er et Spørgsmaal, som foreligger aktuelt til Overveielse. Det ærede Medlem sagde, at der er forskjellige Veie at gaa, og at man f. Ex. kan gaa til den store tvungne Alderdomsforsørgelse, som er gennemført i et stort Naboland, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er en høist vanskelig Veie at gaa, det er en dyr Veie f. Ex. i administrativ Retning, og det er et Spørgsmaal, om man derved kommer til et Resultat, som kunde være fyldestgjørende her til Lands; om det kan være det andetsteds, ved jeg ikke, og jeg er derfor enig med det ærede Medlem i, at det er Noget, som ligger fjernt. Saa var der et andet System, som det ærede Medlem omtalte, nemlig Afgang til Alderdomsforsørgelse med nogen Statshjælp, hvorom Forslag jo har foreligget. Man maa imidlertid huse paa, at dengang var Statshjælpen kvantitativt begrændset. Man kan jo drage en saadan Grændse og sige: Saa og saa meget vil jeg offere, men saa staar man overfor den Vanskelighed, at man kun kan hjælpe dette Tal af Individier. Jeg tror, det maa erkjendes, at der ligger Vanskeligheden. Om man kan overvinde den og komme til et tilfredsstillende Resultat ad den Veie, derom

tør jeg ikke sige Noget i dette Dieblif. Der maatte, for at kunne afgjøre det, forlanges store Undersøgelser, blandt andet statistiske Undersøgelser, for at man kunde gjøre sig klart, hvad Byrden i den Retning vilde blive. Der er dernæst en tredie Maade at ordne Sagen paa, nemlig at sætte den i Forbindelse med forskjellige andre Institutioner, blandt andet ogsaa med Sygekasser, og det kan ogsaa være, at man kan komme til at gaa den Veie. Men nu at erklære, at paa den Maade, ad den Veie løse vi Spørgsmaalet blot for denne Del af Samfundet og ikke for Andre, det kan jeg ikke være med til, og det af den Grund, at i Lovforlaget om Fattigvæsenet er det Spørgsmaal ordnet i sine almindelige Træk og ordnet paa den Maade, som man for Diebliffet i alt Fald mener at burde foreslaa, og det er som sagt meget aktuelle Bestemmelser, fordi de kunne træde i Kraft og faae deres Betydning strax. Der er Mange, som have yttret sig haanligt derom, men lad blot Bestemmelsen træde i Kraft, og man vil faae at se, at de ville komme Mange i Befolkningen til Gode, som nu i Diebliffet ikke stjerne paa dem. Jeg kan ikke komme bort fra det samme Synspunkt som den ærede Ordfører har, at man maa med en vis Begrændsning tage fat paa dette Lovforslag, og ikke, fordi man har Dunster i en eller anden Retning, uden videre forlange dem udførte og afstemte i Form af Ændringsforslag hertil. Der er mange af disse Spørgsmaal, som kræve en modnere Overveielse, og som jeg derfor ikke kan tilraade at bringe ind paa dette Lovforslag. Deraf følger ikke, at det er Noget, som jeg ikke vil tage mig af, eller som Regjeringen ikke kunde ønske at fremme, men det gaar her, som det altid gaar, at man maa tage saadanne Spørgsmaal op under en vis Begrændsning for dog at se at faae gennemført Noget. Gjøve vi ikke det, vil det ogsaa her kunne komme til at gjælde, hvad det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) i Gaar rigtigt sagde, at det Bedste saa vilde vise sig at være det Godes Fjende. — Jeg ønsker endnu at gjøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel). Jeg skal ikke opholde mig længe ved disse almindelige Spørgsmaal,